

பிரசங்கி: வாழ்வின் வெறுமை

சாலொமோனின் உன்னதப்பாடல்: அன்பின் பாடல்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: பிரசங்கி 1-12; உன்னதப்பாட்டு 1-3, 7, 8.

தலைப்பு

பிரசங்கி என்ற புத்தகத்தின் தலைப்பு “சபை” அல்லது “சபைகூடுகை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையுடன் (ekklesia) தொடங்கி, பின்பு தொழில் அல்லது அடிப்படை தேடுதல் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் (tes) என்ற முடிவைக் கூட்டுகிறது. ஆங்கிலத்தில் இதன் “Ecclesiastes” என்ற வார்த்தையானது பொதுவாக “பிரசங்கி,” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது, ஆனால் இது “பிரசங்கி” என்பதற்கான வழக்கமான வார்த்தையாக இருப்பதில்லை. “Ecclesiastes” என்பதற்கு “சபை மனிதன்” என்பதே நேரடி அர்த்தமான மொழிபெயர்ப்பாகும். இன்னும் நெருக்கமாக வரக்கூடிய நவீன மொழிபெயர்ப்பு “lay preacher.” இவர் வழக்கமாகப் பிரசங்கிப்பவரல்ல, ஆனால் பகிர்ந்துகொள்வதற்குச் செய்தியொன்றைக் கொண்டிருப்பவர் ஆவார் - என்பது இதற்கு நெருங்கிய அர்த்தம் கொண்டுள்ள நவீன இணைவார்த்தையாகும்.

“சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டு” என்பது இப்புத்தகத்தின் முதல் வரியினுடைய சுருக்கமான வடிவமைப்பாகும்: “சாலொமோன் பாடின உன்னதப்பாட்டு.” “உன்னதப்பாட்டு” என்பது “பாடல்களிலேயே மகாப் பெரியது” என்பதற்கான எபிரெய்ச் சொல்விளக்கமாகும். சாலொமோன் 1005 பாடல்கள் எழுதினார் (1 இராஜாக்கள் 4:32); இது அவருக்கு மிகப்பிரியமான ஒன்றாயிருந்தது என்பது உறுதி.

பின்னணி

முதல் வாசிப்பில், பிரசங்கியின் புத்தகமானது ஒரு இருள்நிறைந்த புத்தகமாய் இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இதன் எழுத்தாளர், சந்தோஷத்தைக் கண்டறிவதற்காக ஒவ்வொன்றையும் முயற்சி செய்திருந்து, அவை எல்லா வற்றையும் மாயையென்று கண்டார். “எல்லாம் மாயை,” என்று அவர் முடிவு செய்கின்றார். (“மாயை” என்பது இவ்விடத்தில் “வெறுமை, பயனற்றது” என்று அர்த்தப்படுகிறது.) “மாயை மாயை” என்பது போன்ற சொற்றொடர்கள் இப்புத்தகத்தில் முப்பத்து நான்கு முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எழுத்தாளரின் கருத்துநோக்கத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முப்பத்து ஒரு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள “சூரியனுக்குக் கீழே” என்ற சொற்றொடர், அவரது கருத்துநோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் ஒரு திறவுகோல் சொல்விளக்கமாக உள்ளது. “சூரியனுக்குக் கீழே” (அதாவது, இந்த வாழ்வில்), எல்லாம் வெறுமையாயிருக்கிறது. இப்புத்தகம், இவ்வாழ்வில் உள்ள விஷயங்களில் சந்தோஷத்தைக் கண்டறிய முயற்சி செய்பவர்கள் யாவருக்கும் (லூக்கா 12:15; பிலிப்பியர் 4:11) வல்லமை நிறைந்த செய்தியைக் கொண்டுள்ளது.

சந்தோஷத்தைக் கண்டறிவதற்கு நாம் இவ்வாழ்க்கைக்கு அப்பால் கண்ணோக்க வேண்டும் என்று இப்புத்தகம் குறிப்புணர்த்துகிறது. “தேவன்” என்ற வார்த்தை நாற்பது முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நாம் “சூரியனுக்கு” அப்பால் “தேவனை” கண்ணோக்க வேண்டும்; பின்பு வாழ்வு கருத்துணர்வை ஏற்படுத்தும் (12:13; ரோமர் 8:18-25).

சாலொமோன் தமது முதிர்வயதில் இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்று யூத்தவப் பாரம்பரியம் கூறுகிறது. வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் (1 இராஜாக்கள், 2 நாளாகமங்கள்) சாலொமோன் தேவனை விட்டு விலகிச் சென்றபின்பு தமது முதிர்வயதில் மனந்திரும்பியது பற்றிப் பதிவெதையும் செய்திருப்பது இல்லை; ஒருவேளை இப்புத்தகம் அவரது மனம் வருந்துதலின் கதறுதலாக இருக்கலாம்.

மேலும், யூதப் பாரம்பரியத்தின்படி, சாலொமோன் தமது இளம் பிராயத்தில் உன்னதப்பாட்டை எழுதினார் என்று கூறப்படுகிறது. அந்த எழுத்துக்களில், மணவாளன் (அஜெகமாக சாலொமோன்) ஒரு சில மனைவியரையே கொண்டிருந்தார் (6:2, 3, 8) என்பதால், இது உண்மையாய் இருக்கலாம். பிரசங்கியின் புத்தகத்திற்கு நேரெதிரான வகையில், இப்புத்தகத்தில் வாழ்விற்கான பேரார்வம் நிறைந்துள்ளது. இது சாலொமோன் தமது மணவாட்டியினிடத்தில் கொண்ட அன்பைக் கொண்டாடுவதாகக் காணப்படுகிறது. சாலொமோனின் திருமணங்களில் பெரும்பான்மையானவை அரசியல்ரீதியான நோக்கம் கொண்டிருந்ததால், அன்பிற்காகத் திருமணம் செய்துகொள்ளாதல் என்பது ஒரு விசேஷமான விஷயமாயிருந்தது.

உன்னதப்பாட்டில் பேசுவது யார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுதல் அடிக்கடி கடினமாக உள்ளது. எபிரேய வசனம், ஆண் மற்றும் பெண் பேசுவது போன்ற குறிப்புகளைக் கொண்டும், அடிக்கடி ஒரு தனிநபரில் இருந்து ஒரு குழுவுக்கு மாறுதல்கள் ஏற்படுவதையும் குறிப்பிடுகிறது. இதைக்காட்டுகிற பதிப்புகள் உதவிநிறைந்தவைகளாய் இருக்கின்றன.

திருமண அன்பின் முக்கியத்துவத்தைத் தேவன் உணர்ந்தறிகின்றார் என்பது இப்புத்தகத்தைக் கண்ணோக்குவதற்கான மிக எளிமையான வழியாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகம் இஸ்ரவேல் மக்களீது தேவனுடைய அன்பைப்பற்றி பேசுகிற ஒப்புமையாக உள்ளது என்று நினைப்பதை யூதமக்கள் விரும்பித் தேர்ந்துகொண்டனர். இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனுடைய விசேஷித்த (தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட) மக்களாக, ஆனால் தேவனுடைய ஒரேமக்களாயிராமல் (யோனாவின் புத்தகம் காண்பிக்கிறபடி, தேவன் எல்லா மக்களினத்தைக் குறித்தும் அக்கறையாய் இருக்கின்றார்) இருந்தபடியால், இந்த விளக்கம் வேதாகமத்தின் பொதுவான சத்தியங்களை மீறுவதில்லை. பல கிறிஸ்தவ விளக்கவுரையாளர்கள், இப்புத்தகமானது சபைமீது கிறிஸ்து கொண்டுள்ள அன்பைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்று பரிந்துரைக்கின்றனர், ஆனால் இந்தக் கருத்தில் பிரதானமான பிரச்சனையொன்று உள்ளது: இது சபையை அன்புகூரப்பட்ட பலரின் மத்தியில் ஒருத்தி என்றாக்குகிறது, ஆனால் விஷயம் அவ்வாறு இருப்பதில்லை (மத்தேயு 16:18; நடபடிகள் 20:28; எபேசியர் 1:22, 23; 5:23, 25). வழக்கமாக, கொடுக்கப்பட்ட வசனப்பகுதியொன்றைப் பற்றிய எளிமையான கண்ணோட்டமே சரியான ஒன்றாயிருக்கிறது.

வரைகுறிப்புகள்

பிரசங்கியின் புத்தகம் வரைகுறிப்பிடக் கடினமானதாக உள்ளது, சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டைப் பற்றிப் பல்வேறு வகையான கண்ணோக்குகள் உள்ளன. சீழே தரப்பட்டுள்ள வரைகுறிப்புகள் இவை ஒவ்வொன்றிற்குமான ஒரு அணுகுமுறையைக் குறிக்கின்றன:

பிரசங்கி

முன்னுரை (1:1-11).

- I. சாலொமோன் ஞானத்தில் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (1:12-18).
- II. சாலொமோன் செல்வங்களிலும் இன்பத்தரும் வாழ்க்கையிலும் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (2, 3).
- III. சாலொமோன் மேன்மை, வல்லமை, மற்றும் மதிப்பு ஆகியவற்றில் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (4-6).
- IV. சாலொமோன், உலகப் பிரகாரமானவற்றில், விலக்கப்பட்ட சிற்றின்பங்களில் சந்தோஷத்தைத் தேடுகின்றார் (7, 8).
- V. சாலொமோன் இவற்றில் சந்தோஷம் காணப்படுவதில்லை, ஆனால் இந்த வாழ்வில் கடமைக்கு ஒப்புவித்திருத்தல் மற்றும் வரவிருக்கும் வாழ்விற்குத் தயார்செய்துகொள்ளுதல் ஆகியவற்றிலேயே சந்தோஷம் உள்ளது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார் (9:1-12:7).

பின்னுரை (12:8-14).

சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டு

- I. காட்சி ஒன்று: அரசரின் அரண்மனையில் (1:2-2:7).
- II. காட்சி இரண்டு: மணவாட்டி, வடக்கு பாலஸ்தீனத்தில் வசந்த காலத்தில் தன் மணவாளனுடன் இணைந்திருந்ததை நினைத்துப் பார்க்கின்றாள் (2:8-3:5).
- III. காட்சி மூன்று: எழுத்தாளர், அரண்மனைக்கு மணவாட்டி திருமண நாளில் வந்ததை நினைத்துப் பார்க்கின்றார் (3:6-5:1).
- IV. காட்சி நான்கு: அரண்மனைக் காட்சிக்குத் திரும்புதல், மணவாட்டி அவளது அன்பைப் பற்றிப் பாடுகின்றாள்; அவள் மணவாளனுடன் இணைந்திருந்த காட்சிக்குத் திரும்ப விரும்புகின்றாள் (5:2-8:4).
- V. காட்சி ஐந்து: வடக்கு பாலஸ்தீனத்தில், திரும்பவும் இல்லத்தில் (8:5-14).

நமக்குப் பாடங்கள்

பிரசங்கியின் புத்தகத்திலோ அல்லது சாலொமோனின் உன்னதப் பாட்டிலோ, மேசியாவைப் பற்றிய நேரடியான குறிப்புகள் இல்லை, ஆனால் இயேசுவே வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொடுக்கின்றவர் (லூக்கா 11:31) ... மற்றும் அவரே நமது திருமணங்களை திருமணங்களாக்குகிறவர் என்பதை நாம் எப்போதுமே நமது சிந்தைகளில் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்!

வாழ்வில் அர்த்தத்தை ஏற்படுத்தல் (பிரசங்கி 3:1-15)

பிரசங்கி புத்தகத்தில் நன்கு அறியப்பட்டுள்ள வசனப்பகுதியான 3:1-9,

பின்வருமாறு தொடங்குகிறது, “ஓவ்வொன்றிற்கும் ஓவ்வொரு காலமுண்டு; வானத்தின் கீழிருக்கிற ஓவ்வொரு காரியத்துக்கும் ஓவ்வொரு சமய முண்டு,” “பிறக்க ஒரு காலமுண்டு, இறக்க ஒரு காலமுண்டு; நட ஒரு காலமுண்டு, நடட்டைப் பிடுங்க ஒரு காலமுண்டு; கொல்ல ஒரு காலமுண்டு, குணமாக்க ஒரு காலமுண்டு; ... அழ ஒரு காலமுண்டு, நகைக்க ஒரு காலமுண்டு; ... காப்பாற்ற ஒரு காலமுண்டு, ஏறிந்துவிட ஒரு காலமுண்டு; ... மவுனமாயிருக்க ஒரு காலமுண்டு, பேச ஒரு காலமுண்டு; சிநேகிக்க ஒரு காலமுண்டு, பகைக்க ஒரு காலமுண்டு; யுத்தம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு, சமாதானம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு.” சில கல் வியாளர்கள் இவ்வசனப்பகுதியை, வாழ்வின் சகலமும் முன்தீர்மானம் செய்யப் பட்டதாக உள்ளது என்று போதிக்க எடுத்துக்கொள்கின்றனர், ஆனால் அது மனிதனின் சுயாதீனமான ஒழுக்க முகமையை நீக்கிப்போடுவதாக இருக்கும். இவ்வசனங்கள் எல்லா விஷயங்களுக்கும் ஏற்படையதான காலம் உண்டு என்று வலியுறுத்துகின்றன என்பதாகப் பிறர் கூறுகின்றனர். சாலொமோன் அந்தக் கருத்தை இந்தப்புத்தகத்தில் பலமுறை ஏற்படுத்துகின்றார் (3:11; 8:5, 6; 11:9; 12:1). நமது ஆய்வின்கீழ் உள்ள (2:26; 3:9, 10அ) இவ்வசனப்பகுதியானது, வாழ்வு சலிப்பூட்டுவதாயிருக்கிறது என்று போதிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. செய்யப்படும் எந்த ஒரு விஷயமும் நிலைத்திருப்பதில்லை; நல்லவையும் மோசமானவையும் ஒன்றையொன்று வெளியேறச் செய்பவையாக உள்ளன.

வாழ்வில் கருத்துணர்வு ஏற்படுத்தும் வழியெதுவும் உள்ளதா? 1-9 வசனங்களைத் தொடர்ந்து இப்புத்தகத்தின் மிகவும் அர்த்தமுள்ள வசனப்பகுதிகளில் ஒன்று வருகிறது, இது பிரசங்கியின் புத்தகத்தில், பரலோகத்தின் சூரிய வெளிச்சம் பூமியின் இருளைக் கிழிக்கும் அரிதான வேளைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. 10-15 வரையிலான வசனங்களில், வாழ்வில் கருத்துணர்வை ஏற்படுத்தும் நான்கு ஆலோசனைகளை நாம் காணுகின்றோம்:

- I. நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களிலும் தேவனுடைய கரம் இருக்கிற தென்பதை அறிதல் (3:10).
 - A. 3:1-9ல் தேவனுடைய பெயர் குறிப்பிடப்படாதிருந்தது. இப்போது குறிப்பிடப்படுகிறது.
 - B. நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களிலும் தேவனுடைய திட்டமானது மனிதர்களை “பயிற்றுவிப்பதாக” உள்ளது.
- II. நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களிலும் மதிப்பு உள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுதல் (3:11).
 - A. 3:1-8 வசனப்பகுதியில் உள்ள எல்லா விஷயங்களும் அவற்றின் காலத்தில் “அழகுமிக்கவை”யாக இருக்கின்றன (“அழகுமிக்கவை” என்பது எபிரெய மொழியின் நேரடி அர்த்தமாகும்). நாம் எப்போதும் அழகைப் பார்க்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் ரோமர் 8:28ஐப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்.
 - B. நடக்கிற எல்லாவற்றிலும் ஒரு மதிப்பு நிலவுகிறது: இவ்வுலகம் நமது இல்லமல்ல என்ற உண்மையில் நாம் யாவரும் மனம் கவரப்படுகின்றோம். தேவன் “நித்தியத்தை” நமது இருதயங்களில் அமைத்து வைத்துள்ளார் (NASB, NIV, மற்றும் பிற நவீன மொழிபெயர்ப்புகளைக் காணவும்), எனவே இவ்வுலகம் ஒருக்காலும் (நம்மை) திருப்திப்படுத்த முடியாது.

III. நாம் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க வேண்டிய அதிகமான நன்மை இந்த வாழ்வில் உண்டு என்பதை உணர்ந்தறிதல் (3:12, 13).

- A. 3:1-8ஐ மீண்டும் கண்ணோக்குங்கள். சந்தோஷமான வேளைகளைக் தொடர்ந்து கவலைமிகுதியான வேளைகள் வருகின்றன, ஆனால் கவலைமிகுதியான வேளைகளைத் தொடர்ந்து சந்தோஷமான வேளைகளும் வருகின்றன. முன்னெதிர்பார்த்து இருப்பதற்குச் சில விஷயங்கள் எப்போதுமுள்ளன.
- B. 3:13ன் எளிமையான சந்தோஷங்களைக் கவனியுங்கள்; இவைகள் மிகவும் தாழ்மையுள்ள மனிதர்கள் கொண்டிருக்கக் கூடிய விஷயங்களாய் இருக்கின்றன. நாம் வாழ்வின் எளிமையான விஷயங்களை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (பிலிப்பியர் 4:11); இவை தேவன் நமக்கு அளித்துள்ள கொடையாயிருக்கின்றன.

IV. பின்பு தேவன்மீது நம்பிக்கை வைக்க - மற்றும் எல்லாவற்றையும் அவரது கரங்களில் விட்டுவிட - கற்றுக்கொள்ளுங்கள் (3:14, 15).

- A. 15ம் வசனம் மீண்டும், வாழ்வின் முடிவற்ற திரும்பச் செய்யும் விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது, ஆனால் தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார் என்ற முக்கியமான சிந்தனையை கூடுதலாகக் கூறுகிறது.
- B. 14ம் வசனம், தேவன் சிலவற்றைச் செய்யும்போது இதை நாம் அறியச் செய்கிறது:
1. அது நிரந்தரமானது என்று.
 2. அது பூரணமானது என்று.
 3. அது நோக்கம் கொண்டது என்று.
- C. தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துவதினால், நாம் சில முடிவுகளை மேற்கொள்ளலாம்:
1. நமக்குத் தேவன் தேவை; அவரின்றி எல்லாமே குழப்பமான வட்டாரமாயுள்ளது.
 2. நாம் அவருக்குப் பயப்படவும், அவரை மதிக்கவும், அவரது சித்தத்தைச் செய்யவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (12:13).
 3. நாம் அவர்மீது நம்பிக்கை வைப்பதும் எல்லா விஷயங்களையும் அவரது கரங்களில் ஒப்புவிப்பதும் அவசியம்.

முடிவுரை

பிரசங்கி 3:1-15 வசனப்பகுதியானது நம்மை நமது இடத்தில் வைக்கிறது. இது நம்மைத் தாழ்த்துகிறது, ஆனால் இது நம்மை நம்பிக்கையினால் நிரப்பவும் செய்கிறது. நாம் ஒன்றுமில்லை; தேவன் எல்லாமுமாக இருக்கின்றார். அவரில், யாவும் சரியாய் இருக்கிறது!